

Sygn. akt III Ko 1/13/un

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant – Agata Herman

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu Bogdana Myrny

po rozpoznaniu sprawy z wniosku Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lutego 2012 r. o stwierdzenie nieważności wyroku Rejonowego Sądu Wojskowego w Zielonej Górze z dnia 29 stycznia 1951r., sygn. SR 23/51 dotyczącego E.R.,

na podstawie art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. Nr 34, poz. 149 z późn. zm.)

postanawia

I. stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 29 stycznia 1951r., sygn. akt SR 23/51, którym na podstawie art. 5 §1 pkt. 1 lit. a Ustawy amnestyjnej z dnia 22 lutego 1947r. orzeczone kary 5, 4 i 5 lat więzienia darowano E. R., skazanemu za czyny z art. 86§2 kkwp, art. 3 Dekretu z dnia 16 listopada 1945r., art. 24kkwp w zw. z art. 1 pkt. 1 i 3 Dekretu z dnia 16 listopada 1945r.;

II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 19 stycznia 1951r. w sprawie Sr 23/51 E. R. został uznany za winnego tego, że:

- od grudnia 1945r. do drugiej połowy marca 1946r. w M. był członkiem nielegalnej organizacji terrorystyczno-dywersyjnej pod nazwą (...) Związek (...) mającej na celu zmianę przemocą obecnego ustroju Państwa Polskiego, czym popełnił przestępstwo z art. 86§2 kkwp,

- w drugiej połowie marca 1946r. w M., bez zezwolenia przechowywał, przez okres kilku godzin pistolet nieustalonego systemu i kalibru z nabojami, czym popełnił przestępstwo z art. 3 Dekretu z dnia 16 listopada 1945r.,

- w drugiej połowie marca, w okolicach M., wraz z innymi członkami nielegalnej organizacji (...) usiłował dokonać gwałtownego zamachu z bronią w ręku na radziecki samochód wojskowy, lecz zamierzonego przestępstwa nie dokonał, z uwagi na silną obsługę wojskową, czym popełnił przestępstwo z art. 24kkwp w zw. z art. 1 pkt. 1 i 3 Dekretu z dnia 16 listopada 1945r.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego uznaje się za nieważne orzeczenia wydane przez polskie organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości lub przez organy poza sądowe w okresie od rozpoczęcia ich działalności na ziemiach polskich począwszy od 1 stycznia 1944r. do 31 grudnia 1989r., jeżeli czyn zarzucony lub przypisany był związany z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego albo orzeczenie wydano z powodu takiej działalności.

Mając na uwadze, że wyżej opisane orzeczenie zostało wydane w okresie objętym przepisem art. 1 ust. 1 w/w ustawy a jednocześnie, że zarówno z opisu czynów i przyjętej kwalifikacji oraz z okoliczności popełnienia czynów wynika, iż czyny przypisane E. R. były związane z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, należało orzec jak w pkt. I.

Orzeczenie o kosztach wynika z art. 13 cytowanej ustawy.